

[Erik Holst]

Når ministeren så siger, at denne første henvendelse fra miljøstyrelsen til miljøministeren var en misforståelse, vil jeg gerne spørge, om det ikke må være således, at man må korrigere det over for dem, hvortil man har sendt det første brev ud. Det har jo været sendt ud til høring. Det har været med i Sportsfiskerforbundets materiale, som er udleveret fra miljøministeren. Det er blevet udleveret direkte. Jeg går ud fra, at hvis der er tale om en misforståelse, vil ministeren selvfølgelig til dem, der har fået det udleveret, sige, at dette var en misforståelse, og nu har vi – om man skal sige banket på plads, det ved jeg ikke – korrigeret disse såkaldt saglige vurderinger i første omgang.

Så skal jeg sige til slut, at jeg er meget indstillet på, at vi skal have en fornuftig, også en værdig løsning og måske også en løsning, der er værdig for miljøministeren. Selvfølgelig er vi indstillet på det, for dette folketing er indstillet på at samarbejde om miljøforhold. Derimod er vi ikke altid indstillet på, at man skal forhandle atter og atter, hvor der ingen forhandlingsmuligheder er. Derfor er socialdemokratiet ikke helt så glade for beslutningsforslag B 28 og det synspunkt, som der gøres gældende dér fra det radikale venstre, men jeg går ud fra, at vi sammen finder en fælles løsning, hvis det er miljøet, der ligger os på sinde, og det går jeg stadig væk ud fra det også er for de radikale.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Fru Margrete Auken gav udtryk for, at når man stemte for loven i sin tid, var det underforstået, at der ikke må ske nogen forskydning fra den ene til den anden side. At der skulle være sket en forskydning her efter fru Margrete Aukens opfattelse til fordel for landbruget, er jeg uenig i. Der er ikke sket denne forskydning efter min vurdering.

Når fru Margrete Auken vedrørende miljøstyrelsens skrivelse siger, at jeg mener, at det var forkert, at den var blevet offentliggjort, må jeg sige, at jeg ikke med ét ord har anfægtet eller omtalt offentliggørelsen af denne skrivelse negativt. Jeg omtalte kun skrivelsen til mig, og at jeg i den anledning har været forbavset.

Jeg er ked af, at miljøministeren ikke regner med miljøstyrelsen, Kommunernes Landsforening eller Naturfredningsforenin-

gen, sagde hr. Erik Holst. Jo, det gør jeg i høj grad. Men da jeg forstår, at hovedgrundlaget for forskningen er miljøstyrelsens skrivelse til ministeren, og jeg har meddelt, at denne skrivelse efter drøftelser med direktøren må opfattes som en misforståelse, og dér giver klart tilsagn om, at man kan administrere efter både cirkulæret og bekendtgørelsen, udtrykte jeg, at dermed er den egentlige baggrund eller vægten af grundlaget for forslaget ikke til stede.

Det undrer mig, om brevet skulle være sendt ud til høring i Sportsfiskerforeningen. Det er jeg ikke bekendt med. Det er et brev sendt fra miljøstyrelsens direktør til departementet. Dette brev er ifølge aktindsigt udleveret til formanden for Sportsfiskerforeningen, hr. Børge Christensen.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg forstår ikke rigtig, hvad det er, ministeren har hørt, jeg sagde før. Det kunne aldrig have faldet mig ind at sige, at der ved lovens vedtagelse ikke måtte ske nogen forskydning imellem miljømæssige og landbrugsmæssige interesser ved lovens vedtagelse. Det var derfor, vi lavede den. Det, der ikke måtte ske, var nogen forskydning ved det, der kom ind i bemærkningerne. Det gør en forskel, fordi landbruget har jamret over, at det mistede nogle privilegier, og det var meningen. Det var ikke meningen, vi skulle begrænse dets afvandingsmuligheder, men det skulle ikke bare have lov til at gøre fuldstændig, som det passede det. Det var derfor, vi vedtog den lov, og det, som man så var bange for, var, da landbruget pludselig vågnede op og opdagede, at der var et eller andet, der var smuttet i baglandet, og derfor kom væltende i sidste øjeblik og fik presset venstre til at løbe fra hele forliget. Så sikrede vi os, at det forlig stadig væk gjaldt. Det er altså det, som nu i anden runde er gået i stykker igen; jeg synes, alt tyder på det. Uanset hvordan ordene så i øvrigt falder her, kan vi se på folks, ministerens og landbrugets reaktioner, uden at kunne alle mulige forskellige mærkværdige finesser, at den forskydning, som vi gerne skulle have opnået med loven, er gået i fisk – nej drønvand.

(Kort bemærkning).